



## Yerel Yönetimlerde Suç Önleme Politikası Olarak Farklılıkların Yönetimi: Seferihisar Belediyesinde Bir Uygulama

Erkan ÇAKIR<sup>1</sup>

Zekeriya SARIHAN<sup>2</sup>

Nazlı ÖZCAN SARIHAN<sup>3</sup>

<sup>1</sup>Öğretim Görevlisi, Dumlupınar Üniversitesi Altıntaş Meslek Yüksekokulu, KÜTAHYA

<sup>2</sup>Öğretim Görevlisi, Gümüşhane Üniversitesi Torul Meslek Yüksekokulu, GÜMÜŞHANE

<sup>3</sup>Öğretim Görevlisi, Gümüşhane Üniversitesi Torul Meslek Yüksekokulu, GÜMÜŞHANE

### Özet

Bu makalenin amacı, güvenlik yönetişimi kavramı çerçevesinde yerel yönetimlerin suç önleme konusunda yapabilecekleri çalışmalarını incelemektir. Çalışmanın daha somut olabilmesi içinde bu konuda örnek olan Seferihisar Belediyesi incelenmiştir.

Yerel yönetimler günümüzde sadece kanunda tanımlı görevleri yapmakla yetinmeyip; kırsal kalkınma, kentleşme, sanayileşme, tarım gibi birçok alanda çeşitli projeler yapmakta veya projelere paydaş olmaktadır. Bu yeni görev alanlarından bir tanesi de suç önleme politikalarıdır. Ülkemizde suçla ve suçlularla mücadelede yetkili kurumum, Emniyet Teşkilatıdır. Ancak Emniyet Teşkilatının tek başına tüm suçlarla ve suçlularla başa çıkması mümkün değildir. Bu konuda güvenlik yönetişimi gereği; üniversitelere, özel kuruluşlara, sivil toplum kuruluşlarına, derneklere ve diğer devlet kurumlarına birçok sorumluluk düşmektedir. Ancak biz bu çalışmada sadece yerel yönetimleri ele alacağız. Yerel yönetimler suç kavramı ortaya çıkmadan bunu önlemek için politikalar geliştirebilecek bir yapıya ve imkâna sahiptir. Toplumsal veya kentsel yapıdaki değişiklikler suç olgusu ile paralellik göstermektedir. Göç bölgeleri veya kentin belirli bölgesine yığılan farklı özellikteki insanlar, bünyesinde potansiyel çatışma kaynaklarını ve sonucunda suç teşkil eden davranışları barındırmaktadırlar. Çatışma kaynaklarını ve dolayısıyla suçu azaltacak politikalar, yerel yönetim birimlerinin farklılıkların yönetimi kavramını iyi kullanması ile sağlanacaktır. Farklılıkların yönetimi; yaş, cinsiyet, din, inanç, kişilik gibi yönleriyle farklı insanları etkili bir şekilde yönetmek için planlanan ve uygulanan kurumsal sistemlerin; farklılığın yararlarını en üst düzeye çıkarırken, sorunlarını ve sakıncalarını en alt düzeye indirecek şekilde kurulmasıdır. Yerel yönetimlerde farklılıkların yönetimi uygulamalarına yer verilmesi suç önleme konusunda etkin bir sonuç verecektir.

Yaptığımız çalışmaya örnek teşkil eden İzmir'in Seferihisar Belediyesi farklılıkların yönetimi konusunda çeşitli çalışmalar yapmıştır. "Barış" temasıyla yapılan etkinliklerde Türkiye'nin çeşitli bölgelerinden gelerek Seferihisar'a yerleşen farklı kültürlerle sahip insanların birbirlerini tanımaları ve kaynaşmalarını amaçlanmaktadır. Bu şekilde farklılıklar çatışma kaynağı olmaktan çıkartılmakta ve dolayısıyla farklılık sebebiyle meydana gelebilecek suçlarda önlenmektedir.

**Anahtar Kelimeler:** Suç Önleme, Yerel Yönetimler, Farklılıkların Yönetimi,

## Management of Differences As a Crime Prevention Policy in Local Governments: An Application in Seferihisar Municipality

### Abstract

The aim of this essay is to research the studies that local governments can do on the subject of crime prevention within the frame of security governance concept. To make study more concrete, Seferihisar Municipality which is a good example in this field is researched.

Today, Local Governments not only fulfil duties described in law but also lay schemes and be shareholder in various fields such as rural development, urbanization, industrialization and agriculture. One of these new duty fields is policy of crime prevention. In our country, authorized organization at fight against crime and criminals is Law Enforcement Agency, but it is impossible for Law Enforcement Agency to cope with crimes and criminals alone. In this subject, by security governance; universities, private organizations, non-governmental organizations, associations and other government agencies have a lot of responsibilities, but we are going to handle just local governments in this study. Local governments have the possibility and structure which can develop policies to prevent crime before it appears. Changes in social and municipal structure have parallels with crime phenomenon. Migration regions or people with different qualities which lives in a specific region of city contain potential conflict sources and transgressive behaviours. Policies decreasing conflict sources and accordingly crime will be supplied by making good use of concept of difference management of local governments. Management of differences is institutional systems', which is planned and practiced to manage different people effectively within the aspects such as age, gender, religion, belief and personality, construction to minimize problems and disabilities while maximizing benefits of difference. Including practices of management of differences in local governments will give an effective result about crime prevention.

Seferihisar Municipality of İzmir which is an example of our study made various studies on the subject of management of differences. In the activities done with the theme of 'Peace', it is aimed that people having different cultures coming from various parts of Turkey to Seferihisar know and socialize each other. In this way, differences are no more conflict source, accordingly crimes which can occur can be prevented because of differences.

**Key Words:** Crime Prevention, Local Governments, Management of Differences

### 1. Giriş

Tarihi süreçler içerisinde sürekli bir şekilde artma eğilimi gösteren devlet hizmetleri, kamu yönetiminin işlevselliğinin sorgulanmasına neden olmuştur. Bürokrasinin artması ve hantal devlet yapıları kamu yönetiminin tek elden

yürütülemeyeceğini göstermiştir. Tüm bu sorunlar çerçevesinde kamu yönetimi merkez ve yerel olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Aynı süreçler Türkiye içinde geçerli olmuştur. Türkiye'de yönetim merkez ve yerel olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Merkezden yönetimin hem merkezde hem

de taşra birimlerinde teşkilatlanması bulunmasına karşın yerel yönetimler sadece buldukları bölgede teşkilatlanmaları vardır. Yerel bazda yerel yönetim birimleri ile merkezi yönetimin taşra teşkilatları aynı anda hizmet sunmaktadırlar. Yerel yönetim birimleri buldukları bölgede yaşayan insanların mahalli müşterek ihtiyaçlarını karşılarken, merkezi yönetimin taşra birimleri genellikle tüm ülkeye yayılması zorunlu olan hizmetleri vermektedirler. Son zamanlardaki yerelleşme kavramı doğrultusunda, merkezi yönetim bu zaman kadar kendi üzerinde olan birçok hizmeti yerel yönetimlere devretmeye başlamıştır.

Türkiye’de yerel yönetimlerin tarihi sürecine baktığımızda geleneksel, modern ve post modern olmak üzere üç döneme ayırabiliriz. Lonca ve vakıfların olduğu dönemi geleneksel, Tanzimat Fermanı sonrası dönemi modern ve günümüz dönemindeki süreci ise post modern dönem olarak adlandırabiliriz (Keleş, 2011: 31).

Geleneksel dönemde Osmanlı İmparatorluğu’nun gelişmiş bir yerel yönetim teşkilatlanması bulunmamaktaydı. Vergilerin toplanması, asker yetiştirilmesi gibi konular genellikle halk tarafından yapılmaktaydı. Modern dönemde ise yerel yönetimler biraz daha gelişme göstererek çeşitli yerel yönetim birimleri ortaya çıkmıştır. Yerel yönetimlerin en çok gelişme gösterdiği dönem ise hiç şüphesiz post modern dönemdir. Post modern dönemde yerel yönetimler artık kendisine kanunla tanınan kısıtlı görevleri yapmakla yetinmeyip, demokratik bir yönetim birimi olma çabasıyla vatandaşların beklentilerine ve isteklerine uygun kamusal hizmetler sunarak vatandaşı memnun etmenin uğraşı içerisindeydiler. Halka en yakın hizmet birimi olan yerel yönetimler, halkın ihtiyaç ve isteklerine duyarlı davranmaları, halkın sürekli desteğini ve beğenisini kazanmaları belediye yönetimleri için önemli bir durumdur. Artık insanlar yerel yönetim birimlerinden sadece alt yapı veya çevre düzenlemesi gibi hizmetleri değil, sosyal ve ekonomik kalkınma, istihdam, yaşanabilir ve güvenli bir kent, demokratik katılım ve yönetim ilkelerine uymalarını da istemektedirler.

Yerel yönetimler gelişen ve yeniden tanımlanan görev tanımları ile birlikte birçok proje yapmakta veya yapılan projelerde paydaş olarak yer almaktadır. Yerel yönetimler bu çalışmalarla birlikte merkezi yönetimin yükünü de hafifletmektedirler. Post modern yönetim döneminde temel hizmetlerden sadece bir kurum veya kuruluşun görevli olması artık yadırganan bir durum haline gelmiştir. Yönetişim ilkesi yerel yönetim birimleri ile birlikte artık birçok birime yayılmış durumdadır. Bu sebeple artık yerel yönetimler vatandaşları ilgilendiren her türlü etkenden sorumludur.

## 2. Yerel Yönetimler ve Suç Önleme

Suç, insanlık tarihi kadar eski ve evrensel bir olgudur. Günümüzde ülkemiz de dâhil tüm dünyada varlığını sürdürmekte, bireylerin ve toplumların huzur ve güvenliğini tehdit etmektedir (Bayraktutar, 2011: 7). Suç, bazı kişilerin davranışları ile içinde yaşadıkları grupta yerleşmiş davranış kalıpları arasında meydana gelen çelişki sonucu oluşan bir olaydır (Yavuz ve Tecim: 2011: 296). Aynı zamanda toplumun kurumsal düzenini bozan, toplumdaki pozitif etkileşimi sağlayan bağları koparan ve bu yapıyı kökten etkileyen bir sorundur (Öcal ve Yıldırım, 2011: 120).

Ülkemizde ise suç kavramı Türkçe sözlükte “yasalara aykırı davranış, cürüm” olarak tanımlanmaktadır. Bir davranış veya eylemin suç sayılması için yasalarca

yasaklanmış bir eylem olması gerekmektedir. “Kanunsuz suç ve ceza olmaz” ilkesi de bunun bir kanıtıdır. Din ve ahlak kurallarınca yasaklanmış eylemler dar anlamda suç kavramı içinde değerlendirilmezler (Keleş, 2007: 45).

Suç kavramını ortaya çıkaran şey insanın kendisidir. Suç kapsamına girecek bilinçli veya bilinçsiz eylemleri yapanlar insanlardır. Bir insanın suça yönelmesinde, hiç şüphesiz yaratılış ve yapısının, duygu ve düşüncelerinin, irade ve tercihlerinin de etkisi söz konusudur (Bayraktutar, 2011: 7). Farklı alanlarda yapılan bilimsel çalışmalar, pek çok faktörün insanları suça işlemeye iteceğini ortaya koymaktadır (Öcal ve Yıldırım, 2011: 120). Bu zaman kadar yapılan çalışmalarda; gelir, nüfus yoğunluğu, göç, işsizlik, eğitim durumu, çarpık kentleşme, hukuk sistemi gibi birçok etken insanları suça yönelten sebepler olarak sayılmıştır.

Günümüzde şehirlerde hızla artan suç oranları, bilim adamlarını, teorisyenleri ve güvenlik uzmanlarını suçları önlemeye yönelik tedbirler üzerinde düşünmeye zorlamıştır. Konuya teorik olarak yaklaşan kimi bilim adamları, suçludan ziyade suça neden olan faktörler üzerinde yoğunlaşmış ve potansiyel suçluları caydırıcı fiziksel, çevresel ve mekânsal önlemlerin alınmasının önemine dikkat çekmişlerdir (Doğan ve Sevinç, 2011: 28). Nüfusun hızla arttığı ve sorunların iç içe geçtiği şehirlerde, doğrudan suçlu yerine suç sorununa yönelik çözüm odaklı önleyici politikaların geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda, özellikle suçlara neden olan sosyo-ekonomik, toplumsal ve diğer unsurlar ile suçların işlenmesini kolaylaştıran fiziksel unsurların tespit edilmesi ve giderilmesi; vatandaşlara, mağdurlara ve suçlulara yönelik kapsamlı stratejilerin ortaya konulması ve etkin bir şekilde uygulanması gerekmektedir (Geleri, 2010: 23).

Suç ya da kabahatlerin işlenmeden önce önünün alınması; halkın ırz, can ve mal güvenliğinin sağlanması ve topluma yönelik mevcut ya da muhtemel bir tehlikenin bertaraf edilmesi açısından önem taşımaktadır. Ancak, suçların sadece polise tedbirlerle önlenmesi imkânı bulunmamaktadır. Suçun önlenmesi tüm kurum ve kuruluşların, sivil toplum örgütlerinin ve vatandaşların işbirliğini gerektirmektedir (Doğan ve Sevinç, 2011: 28).

Ülkemizde suç ve suçlularla mücadelede merkezi yönetime bağlı olan Emniyet Teşkilatı görevlidir. Ancak Emniyet Teşkilatı’nın son zamanlarda hızla artma eğilimi gösteren suç olgusuna karşı tek başına mücadele vermesi, sadece suçluların yakalanmasından başka çözüm üretmeyecektir. “Suçların sadece geleneksel polise tedbirlerle önlenmesi artık mümkün değildir. Suçun önlenmesinde herkese düşen bir görev ve sorumluluk bulunmaktadır” (Doğan ve Sevinç, 2011: 28). İşte tam bu noktada karşımıza yönetişim kavramı çıkmaktadır. Son zamanlarda adından sıkça söz ettiren yönetişim kavramı her alanda uygulama imkânı bulmuştur. Uygulandığı alanlardan biriside güvenlik konusudur. Güvenlik yönetişimi yaklaşımı çerçevesinde kent güvenliği konusunda, merkezi yönetim birimi olarak İçişleri Bakanlığı’na ve bakanlığa bağlı birimlere görevler düştüğü gibi yerel yönetimlere ve yerel yönetimlere bağlı birimlere de görevler düşmektedir. Öngörülen bu yönetişim modelinin temel amacı, suçun çok boyutlu sosyal bir olgu olması ve suçlularla mücadelede ancak halkın, kurumların ve polisin ortak bir eylem planı çerçevesinde başarı sağlayabilecek olmasıdır (Alaç ve Çalı, 2011: 258).

Yerel yönetimlerin güvenlik yönetişimi kapsamında Emniyet Teşkilatına bir paydaş olarak katılması, hiç şüphesiz suçların önceden tespit edilmesinde ve suça sebebiyet verecek unsurların ortadan kaldırılmasında önemli bir rol oynayacaktır. Halka en yakın olan ve demokratik katılımın en üst seviyede olduğu yerel yönetimler, görev almındaki bölgeyi çok iyi analiz edebilme yeteneğine sahip oldukları için, Emniyet Teşkilatı'ndan daha işlevsel bir şekilde suç önleme konusunda politika ve strateji üretebilecektir.

Demokrasi okulu olarak adlandırılan yerel yönetimler, vatandaşların isteklerine cevap verebilmek için birçok kurum ve kuruluşla yönetim kapsamında proje ve çalışma yürütmektedirler. Yerel kalkınmayı sağlamak için kalkınma ajansları, daha güzel ve yaşanabilir bir kent için kent konseyleri, gençleri de karar alma sürecine dâhil etmek için gençlik meclisleri, potansiyel suç kaynaklarını yok etmek için kentsel dönüşüm projeleri gibi birçok proje ve organizasyon içinde yer almaktadırlar. Yerel yönetimler önleyici güvenlik konusunda da proje ve politikalar yapmak zorundadırlar. Son zamanlarda popülerlik kazanan, güvenli kentler, marka kentler, sürdürülebilir kentler gibi birçok kavramın başarıya ulaşmasında kentlerdeki suç oranları etkili olmaktadır.

Kentlerin, insan hareketlerine bağlı olarak nüfuslarının hızla artması, özellikle kentsel yerleşimleri sosyal kontrolün azaldığı mekânlara dönüştürmektedir. Bu değişim nedeniyle, kentlerde topluma ve kente karşı işlenen suçların oluşmaması veya engellenmesi önem kazanmıştır. Belirtilen dönüşüm nedeniyle, 21. yüzyılda kentlerin en önemli sorunu, geçmişinde görüldüğü gibi güvenliğin sağlanması olmuştur (Aksoy, 2007: 11).

Merkezi hükümet birimleri, yerel yönetimler olmadan geleneksel polisiye tedbirlerle bir kentin güvenliğini sağlamada verimli ve etkin olamamaktadırlar. Kentsel güvenliği etkileyen içsel (mekânsal ayrışma, sosyal dışlanma) ve dışsal (güvenlik sistemleri, kent planlama) etkenlerin olması güvenlik konusunda yerel yönetimleri de paydaş olarak kullanmayı zorunlu kılmaktadır (Aksoy, 2007: 13). Yerel yönetimler kent planlaması yaparken suç olgusunu da göz önünde tutarak planlama yapmaları gerekmektedir.

### 3. Bir Suç Önleme Politikası Olarak Farklılıkların Yönetimi

Bu zamana kadar yapılan çalışmalarda yerel yönetimler mekânsal suç önleme politikaları çerçevesinde ele alınmıştır. Yerel yönetimlerin güvenlik konusundaki katkıları kent planlaması ve tasarımı bunun sonucunda suça etkisi şeklinde incelenmiştir. Ancak bu çalışmada yerel yönetimlerin suç önleme konusunda merkezi yönetim birimlerine katkısı kentsel planlama veya tasarım açısından paydaş olması değil aynı zamanda şehirde yaşayan insanlar arasında bulunan sosyo-kültürel farklılıkları da yönetebilme yeteneğinin olmasıdır. Çünkü birbiri ile aynı özellikleri taşımayan yani sosyo-kültürel olarak birbirinden farklılıklar arz eden insanların bir arada yaşadığı topluluk veya toplumlarda potansiyel çatışma kaynakları her zaman var olacaktır. Özellikle yoğun bir şekilde ve ülkenin her yöresinden göç alan bölgelerde heterojen bir yapı oluşmakta, çatışma ve suç olayları daha çok yaşanmaktadır.

Ülkemizde insanlar terör, ekonomik ve sosyal nedenlerden dolayı buldukları bölgelerden başka bölgelere göç etmek zorunda kalmışlardır. Kırsal alandan kente veya kentten kente göç eden insanlar eski davranış ve alışkanlıklarını, örf ve adetlerini de beraberinde

getirmektedirler. Göç edenlerin bazıları kentle bütünleşirken bazıları kentte ayrı guruplar meydana getirmişlerdir. Gelenek ve göreneklerin uymayışı nedeniyle kent değerlerini yadırgayan ve zaman zaman kentle çatışan kendine has bir bölge oluşturmaktadırlar (Aksoy, 2007: 11).

Günümüzde ulaşım ve teknolojik imkânların artması ile birlikte nüfus hareketliliği de hız kazanmıştır. Artık tüm insanların aynı olduğu homojen kentlerden insanların birbirlerinden farklılık arz ettikleri heterojen kentlere doğru bir değişim yaşanmaktadır. Gün geçtikçe merkezileşen ve büyüyen kentler aynı zamanda sosyal olarak da hızla farklılaşmaktadır. Bu noktada karşımıza farklılık ve farklılıkların yönetimi kavramları çıkmaktadır.

Farklılık; insanların birbirine benzemediğini ya da aynı olmadığını ortaya çıkaran bir sınıflandırmadır. Farklılık; kişilik ve çalışma tarzlarından, insanların fiziksel özelliklerine, din, milliyet, cinsiyet ve sosyo ekonomik özelliklerinden, deneyim ve eğitim gibi kişisel kazanımlara kadar pek çok unsuru içeren geniş bir kavramdır (Barutçugil, 2004: 227). Bu konu ile ilgili çalışmalar incelendiğinde farklılık boyutları çok olsa da genel de şu şekilde sınıflandırılmaktadır; coğrafi farklılıklar (kültür, uyruk, dil, coğrafik bölge), görünür farklılıklar (cinsiyet, ırk/ etnik köken, yaş, engellilik, ten rengi, fiziksel görüntü), düşünce- inanç ve yönelim farklılıkları (din, cinsel yönelim, siyasi görüş, sendikal bağlılık, düşünce tarzı), sosyal statü farklılıkları (medeni durum, sosyal sınıf, ebeveyn statüsü, ailevi statü, sağlık durumu), eğitim- kişisel ve mesleki geçmiş farklılıkları (deneyim, kişisel donanım, meslek, eğitim, genel geçmiş) ve diğer farklılıklar şeklindedir (Sürgevil, 2010: 17).

Heterojen bir yapıya sahip şehirde yaşayan insanlar arasındaki farklılıklar iyi bir şekilde yönetildiği takdirde var olan farklılıklar avantaja çevrilmiş olacaktır. Ancak iyi bir şekilde yönetilmediği takdirde ise şehir sakinleri kendisinden farklı olan bireyleri karşı zihinlerinde bir önyargı oluşturarak onları ötekileştirecektir. Ötekileştirme ve ayrımcılık zaten zihinsel boyuta kalmayarak suç teşkil edecek eylem ve davranışları da beraberinde getirecektir. İnsan haklarının gelişmesi ile birlikte her insan eşit sayılmıştır ve mevcut yasalar ötekileştirme ve ayrımcılığı suç saymışlardır. Bu sebeple şehir sakinleri arasında var olan farklılıklar iyi bir şekilde yönetilerek farklılıkların suça zemin hazırlamasının önüne geçilmesi gerekmektedir. Bu konuda yerel yönetim birimlerin farklılıkların yönetimi konusunda plan, proje ve politika hazırlamaları gerekmektedir.

Farklılıkların yönetimi kavramı ilk olarak Amerika'da ortaya çıkmıştır. 1980'li yıllarda Amerikan işletmelerinde görülmeye başlayan "farklılıkların yönetimi" bu noktadan sonra yönetim ve organizasyon teorilerinde yerini almaya başlamıştır (Sürgevil, 2008: 118). Amerika'da 1980 sonrası örgütlerin homojen yapılardan heterojen yapılara dönüşmesi ile birlikte, örgütlerdeki olası çatışma ve anti ayrımcılık hareketlerine karşı farklılıkların yönetimi kavramı uygulanmaya başlanmıştır ve kavramın çıkış noktasını da bu örgütlerdeki değişim süreci oluşturmaktadır. Buna bağlı olarak da ırk ve cinsiyete dayalı çalışmalar başlamıştır (Balay ve Sağlam, 2004: 34).

Barutçugil'e göre (2004) farklılıkların yönetimi; "farklılıkları görmek, kabul etmek, bireysel farklılıklara sahip insanlara değer vermek ve onları takdir etmektir. Daha açık bir ifadeyle; etnik köken, cinsiyet, yaş, din ve cinsel tercihlerden kaynaklanan farklılıkların, insanların farklı fiziksel özelliklerinin, deneyimlerinin, iletişim tarzlarının,

anlama ve öğrenme hızlarının kabul edilmesi ve anlayış ve saygıyla karşılanmasıdır. Daha bir kısa tanım yapacak olursak, farklılıklardan değer elde etme yeteneğini, farklılıkların yönetimi olarak adlandırabiliriz.

Farklılıkların yönetimini yerel yönetimler açısından değerlendirirsek, heterojen bir yapıya sahip şehirlerde bireyler arasındaki farklılıkları çatışma ve suç kaynağı olmaktan çıkarıp, farklılıklardan değer elde etmeye ve bu değerleri şehir yararına kullanabilme yeteneğidir.

#### 4. Seferihisar Belediyesi Örneği

Ülkemizde güvenlik konusunda İçişleri Bakanlığı'na bağlı Emniyet Teşkilatı sorumludur. Emniyet Teşkilatı illerde ve ilçelerde kentin güvenliğini sağlayacak teşkilatlanmasını ve yeteri kadar polis görevlendirmesini sağlamıştır. Ancak Emniyet Teşkilatının tek başına bir ülkenin veya kentin güvenliğini sağlama kapasitesine ve olanağına sahip değildir. Son zamanlarda ülkemizde yaşanan olaylar bu düşünceyi desteklemektedir. Sosyo kültürel olarak heterojen bir yapıya sahip Hatay'ın Dörtüyl, Mersin'in Tarsus, Bursa'nın İnegöl ilçeleri ve daha da eskiye gidersek Çorum, Maraş ve Sivas olayları konusunda Emniyet Teşkilatının geleneksel polisiye tedbirlerle güvenliği sağlamada konusunda oldukça yetersiz kaldığını gözlemlemiştik. Çünkü Emniyet Teşkilatı daha çok suçlular ile mücadele etmek üzere teşkilatlanmış merkezi yönetim birimidir. Son zamanlarda her ne kadar toplum destekli polis projeleri gibi çalışmalar yürütülse de önleyici güvenlik konusunda yerel yönetimlere de büyük sorumluluklar düşmektedir. Geçmişte acı deneyimlerle tecrübe ettiğimiz sosyo kültürel farklılıklar nedeni ile ortaya çıkan suç olaylarına karşı yerel yönetimler farklılıkların yönetimi uygulamasını etkin ve verimli bir şekilde kullanmak zorundadır.

Birçok farklılığı bünyesinde barındıran İzmir Seferihisar Belediyesi farklılıkların yönetimi konusunda örnek teşkil edecek bir projeye imza atmıştır. 21 Eylül 2013 tarihi itibarı ile de dördüncüsü düzenlenen "Seferihisarlılar Buluşması" ile ilçede yaşayan farklı kültürlere sahip insanlar bir araya getirilmiştir. Bu proje ile Türkiye'nin çeşitli bölgelerinden gelerek Seferihisar'a yerleşen farklı kültürlere sahip insanların birbirlerini tanımaları ve kaynaşmaları sağlanmaktadır. "Barış" temasıyla düzenlenen kültürler buluşmasında, farklılıklardan yola çıkarak benzerlikleri bulmayı, bir arada yaşamının zenginliğini keşfetme ve toplumsal barışa katkı sağlamak hedeflenmektedir. "Farklılıklar zenginliklerimizdir" sloganı ile başlayan proje, insanların kendisinden farklı olan diğer insanlara karşı herhangi bir ayrımcılık ve ötekileştirme yapmasına olanak vermeden, ortak bir yaşam alanında buluşturmayı çalışmaktadır.

Yerel yönetim birimi olan Seferihisar Belediyesi, "Seferihisarlılar Buluşması" ile farklılıkların yönetimi konusunda çaba sarf etmektedir. Bu sayede ilçede sosyo-kültürel açıdan meydana gelebilecek bir çatışma olasılığını önceden bertaraf etmektedir. Bu tür uygulamaların sadece birkaç ilçe ile sınırlı kalmaması, Türkiye'deki tüm yerel yönetim birimlerine yayılması gerekmektedir. Bu sayede tabandan tavana doğru yayılan bir proje ile ülkenin bir bütün halinde farklılıkların yönetimi konusunda bilinçlendirilmesi sağlanacaktır.

#### 5. Sonuç

Tarihi dönemler itibarı ile devlet her zaman var olmuştur. Ancak devlete yüklenen görevler zamanla artma eğilimi göstererek, devleti ağır bir yük altında sokmuştur. Büyüyen devlet yapıları ile birlikte zamanla çevrenin ihtiyaç ve isteklerinin merkeze ulaşması ve aynı zamanda cevap alınması bir hayli zorlaşmıştır. Bu sebeplerden ötürü yönetim yapıları ikiye ayrılarak merkezi ve yerel olmak üzere yapılanmaya gitmiştir. Sadece yapılanmakla da kalmayıp küreselleşme, yerelleşme ve liberal devlet politikaları gibi akımlarla merkezi devlet üzerindeki birçok sorumluluğu yerel yönetimlere devretmeye başlamıştır. Çünkü yereldeki vatandaşların istek ve ihtiyaçlarının merkezi hükümete gelmesi daha sonra tekrar yereldeki vatandaşa dönmesi etkinlik ve verimlilik açısından avantaj sağlamamakta, aksi yönde daha fazla bürokratik işleme neden olmaktadır. Başka bir yönden değerlendirecek olursak yerel birimdeki imkân ve ihtiyaçları merkezi yönetim birimlerinin etkin bir şekilde teşhis etmesi imkânsızdır. Ancak karar alma mekanizmaları seçimle işbaşına gelen ve aynı zamanda o yörenin insanlarından oluşan yerel yönetim birimlerinin, bölgenin imkân ve ihtiyaçlarını etkin bir şekilde belirleyebilme yeteneğine sahiptirler.

Suç konusunda da sorumluluk merkezi yönetim birimi olan Emniyet Teşkilatındadır. Emniyet Teşkilatı ise kuruluş amacı olarak daha çok suçlularla mücadele üzerine yoğunlaşmıştır. Her ne kadar son zamanlarda suçları önceden önlemeye yönelik politikalar geliştirilse de yeterli düzeyde değildir. Hızla büyüyen ve sosyo-kültürel olarak da farklılaşan kentlerde sadece merkezi yönetime bağlı bir birimin suçlularla mücadelesi, suçluları yakalayıp cezalandırmaktan başka ileriye gitmeyecektir. Ancak önemli olan suç işlendikten sonra suçluyu cezalandırmak değil, suç işlenmeden önce çözümünün bulunmasıdır. İşte tamda bu noktada yönetim kavramının popülerlik kazanması ile bağlantılı olarak güvenlik yönetişimi kavramı karşımıza çıkmaktadır. Güvenlik yönetişimi kapsamında Emniyet Teşkilatı diğer yerel veya merkezi yönetim birimleri ile ortaklaşa çalışmalar yaparak, suç unsuru gerçekleşmeden suça neden olacak etkenleri ortadan kaldırmayı planlamaktadır.

Yerel yönetimler sorumluluk alanlarındaki kentlerin mahalli müşterek ihtiyaçları karşılamak, refah ve gelişmişlik seviyesini artırmak için birçok kurumla işbirliği yapmaktadırlar. Yapılan işbirliklerinden bir tanesi de güvenlik konusundadır. Potansiyel suç bölgelerinin ıslahı, kentsel dönüşüm gibi çalışmalarla Emniyet Teşkilatına yardımcı olmaya çalışmaktadırlar. Ancak bu zaman kadar yerel yönetimlerin Emniyet Teşkilatına yardımları mekânsal suç önleme politikaları olarak sağlanmıştır.

Son zamanlarda artan göç oranıyla birlikte hızla sosyo-kültürel olarak farklılaşan şehirlerde bu farklılıklardan dolayı çatışmalar ve sonucunda suç teşkil edecek olaylar yaşanmaktadır. Geleneksel polisiye tedbirler ise sorunu çözmeye yetersiz kalmaktadır. Yerel yönetimlerin artık suç önleme konusunda sadece mekânsal suç önleme politikaları ile değil daha da ileriye giderek farklılıkları etkin bir şekilde yönetecek politikalar geliştirerek de katkı sağlanmaları gerekmektedir. Bu konuda Seferihisar belediyesi çaba sarf etmektedir. Sosyo kültürel olarak birçok farklılığı bünyesinde barındıran ilçe, farklılıkları zenginlikler haline dönüştürmek için her yıl barış teması ile "Seferihisarlılar Buluşması" adı altında kültürel bir organizasyon gerçekleştirmektedirler. Bu sayede çeşitli farklılıklara sahip guruplar arasında çıkabilecek

potansiyel çatışma kaynakları birbirlerini tanımalarına olanak verilerek ortadan kaldırılmaktadır.

Suç önleme politikası olarak farklılıkların yönetimini her yerel yönetim birimi etkin bir şekilde kullanması gerekmektedir. Bu sayede farklılıklar nedeni ile çıkabilecek suçlar engellenmiş olacak ve aynı zamanda suç işleyerek ekonomi içinde aktif konumdan pasif konuma geçen insanların sayısı azalmış olacaktır. Toplumsal çözülme farklılıkların yönetimi ile yeniden toplumsal birleşmeye dönüşecektir.

### **Kaynakça**

- Aksoy, Erman (2007), “Suç Ve Güvenli Kent Yaklaşımı”, Dosya 6, Tmmob Mimarlar Odası Ankara Şubesi, Bülten 55, Ankara.
- Alaç, A. Erkan Ve Çalı, H. Hüseyin (2011). “Yerel Yönetimler Ve Suç Önleme”, Suç Önleme Sempozyumu Bildiriler Kitabı, Bursa.
- Barutçugil, İsmet (2004), “Stratejik İnsan Kaynakları Yönetimi” Kariyer Yayıncılık İletişim, Kariyer Yayınları:59, Yönetim Dizisi:15, İstanbul.
- Bayraktutar, Muammer (2011), “Suç Önlemede Dini Ve Ahlaki Öğelerin Rolü”, Suç Önleme Sempozyumu Bildiriler Kitabı, Bursa.
- Doğan, H. İbrahim Ve Sevinç, Bilal (2011), “Suç Teorileri Ve Şehir Güvenliği; Bitlis İliyle İlgili Genel Bir Değerlendirme”, Polis Bilimleri Dergisi, Cilt:13 Sayı:4, Ss. 28-54.
- Geleri, AYTEKİN (2010), “Şehirlerde Suç Önleme Politikalarının Geliştirilmesi”, Polis Bilimleri Dergisi, Cilt:12 Sayı:3, Ss. 23-39.
- Keleş, Ruşen (2011), “Yerinden Yönetim Ve Siyaset”, Cem Yayın Evi, 7. Baskı, İstanbul.
- Keleş, Ruşen (2007), “Kente Karşı Suç”, Dosya 6, Tmmob Mimarlar Odası Ankara Şubesi, Bülten 55, Ankara.
- Öcal, Oğuz Ve Yıldırım, Ertuğrul (2011), “Kayseri İli Örneğinde Sosyo- Ekonomik Faktörlerin Suça Etkisi”, Suç Önleme Sempozyumu Bildiriler Kitabı, Bursa.
- Sürgevil, Olca (2010), “Çalışma Yaşamında Farklılıkların Yönetimi”, Nobel Yayın Dağıtım, İstanbul.
- Yavuz, Özlem Ve Tecim, Vahap (2011), “Cbs Tabanlı Suç Önleme Çalışmalarında Yapay Sinir Ağları Kullanılarak Mekânsal Karar Sistemi Oluşturulması”, Suç Önleme Sempozyumu Bildiriler Kitabı, Bursa.